



22-04-2018

প্ৰাতঃমুৰলী

ওম শান্তি

“অব্যক্ত মহাবাক্য”

ৰিভাইজ: 23-05-1983 মধুবন

“এৰিলেহে মুক্তি পাবা!”

আজি বাপদাদাই নিজৰ স্থাপনাৰ আদিৰ কাৰ্য্যত নিমিত্ত হোৱা সহযোগী সন্তানসকলক চাই আছেহঁক। সকলো সহযোগী সন্তানৰ ভাগ্য দেখি আনন্দিত হৈছে। স্থাপনাৰ নক্সাখন চাই আছে। আদি কালৰ এই শ্ৰেষ্ঠ ব্ৰাহ্মণসকলৰ সংসাৰৰ বুৰঞ্জী আৰু ভূগোল চাই আছিল। কোন কোন শ্ৰেষ্ঠ আত্মাই, কেনেকুৱা সময়ত, কি স্থানত আৰু কি বিধিৰে সৈতে সহযোগী হৈছে। কি দেখিলে? তিনি প্ৰকাৰৰ সহযোগী সন্তান দেখিলে। এবিধ হৈছে বাপদাদাৰ অলৌকিক কৰ্তব্য দেখি বাপদাদাৰ মোহিনী মূৰ্ত, আত্মিক চেহেৰা দেখি, ভবাৰ কষ্টখিনিও নকৰিলে, কেৱল দেখিলে আৰু দেখাৰ লগে লগে কল্পৰ আগৰ স্মৃতিৰ সংস্কাৰ প্ৰত্যক্ষ হৈ গ'ল। চেকেণ্ডত অন্তৰৰ পৰা ওলাল এয়া সেইজন মোৰেই বাবা। এইদৰে বিনা কষ্টেৰে সহজে বাবাৰ স্নেহত সমাহিত হৈ সহযোগী হৈ গ'ল। সপ্তাহিক পাঠ্যক্ৰম কৰাৰো কষ্ট নকৰিলে। কিন্তু ঈশ্বৰীয় স্নেহৰ বলত পিতা আৰু সন্তানৰ মিলন হৈ গ'ল। এটি শব্দতেই জীৱনৰ লগৰি হৈ গ'ল। সন্তানসকলে ক'লে তুমিয়েই মোৰ প্ৰত্যুত্তৰত পিতাইও ক'লে তুমিয়েই মোৰ। কষ্টৰ কথাই নাই। এনেদৰে চেকেণ্ডত চুক্তি কৰোতা বিনা কষ্টেৰে, মৰমত সমাহিত হোৱা সন্তান। দ্বিতীয় বিধ হৈছে নিমিত্ত হোৱা শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলৰ ত্যাগ তপস্যা আৰু সেৱাৰ চেম্পুল (নমুনা) দেখি চুক্তি কৰোতা। প্ৰথম গ্ৰুপৰ সকলে পিতাক দেখিছে। দ্বিতীয় গ্ৰুপে জ্ঞান গংগা সকলৰ নমুনা দেখিছে। বুদ্ধিবলৰ দ্বাৰা সহজে পিতাক জানিলে আৰু সহযোগী হ'ল। তথাপি দ্বিতীয় গ্ৰুপেও সন্তানসকলৰ দ্বাৰা পিতাৰ সাক্ষাৰ সম্বন্ধত আহিছে। নিৰাক্ষাৰকো সাক্ষাৰত সৰ্ব সম্বন্ধত পাইছে, সেইবাবে সাক্ষাৰ ৰূপত সাক্ষাৰৰ দ্বাৰা সৰ্ব অনুভৱ কৰাৰ কাৰণে সাক্ষাৰী প্ৰতিপালনৰ লিফটৰ উপহাৰ ল'লে। এই ভাগ্য কৌটিৰ মাজত কোনোৱা আৰু কোনোৱাৰ মাজতো কোনোৱাইহে প্ৰাপ্ত কৰিছে। এনেকুৱা লিফটৰ উপহাৰ লওতা স্থাপনাৰ কাৰ্য্যত, সেৱাৰ ক্ষেত্ৰত নিমিত্ত হোৱা আদি আত্মাসকলে এনেকুৱা গ্ৰুপক নিমন্ত্ৰণ দি মাতিছে। এনেয়েতো নিমিত্ত হোৱা আৰু সন্তান আছে। কিন্তু বিশেষ কিছুসংখ্যকহে মতা হৈছে। জানিছানে কি কাৰণে মতা হৈছে? মাজে মাজে ভেটিক পৰীক্ষা কৰা হয়। যদি ভেটি অলপো কমযোৰ হয় তেন্তে ভেটিৰ প্ৰভাৱ সকলোৰে ওপৰত পৰে। তোমালোকৰ নিচিনা ৰত্ন সকলেই সেৱাৰ ক্ষেত্ৰত সেৱাৰ নিমিত্ত আধাৰ স্বৰূপ। প্ৰথম গ্ৰুপে যজ্ঞৰ স্থাপনাৰ আধাৰ হ'ল। সেৱাৰ নিমিত্ত হ'ল। কিন্তু সেৱাৰ প্ৰত্যক্ষ প্ৰথম ফল তোমালোকৰ নিচিনা গ্ৰুপ হোৱা। গতিকে সেৱাৰ প্ৰত্যক্ষ ফলৰ ৰূপত বা চৌকেচৰ প্ৰথম দৰ্শনীয় টুকুৰা হিচাপে তোমালোক শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকল নিমিত্ত হ'ল। নিজৰ ইমান মহত্বৰ বিষয়ে জানানে? নতুন পাতৰ চমক, ধমক, উজ্জ্বলতা, উৎসাহ-উদ্দীপনাৰ বিস্তাৰত আদি শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকল লুকাইতো যোৱা নাই! পিছৰ সকলক আগবঢ়াই দি, নিজে আগৰ পৰা পিছলৈতো গুছি যোৱা নাই! দৰাচলতে বাপদাদাইও সন্তানসকলক নিজতকৈ আগত ৰাখে, কিন্তু আগত ৰাখি নিজে পিছত নাযায়। কিছুমান সন্তানে চতুৰতাৰে উত্তৰ দিয়ে যে পিছৰ সকলক আমি সুযোগ দিছো। সুযোগ অৱশ্যে দিয়া কিন্তু চাঞ্চলৰতো (chancellor) হৈ থাকা। ইমান দায়িত্ব আছে বুলি ভাবানে? যি পুৰুষাৰ্থৰ খোজ আমি দিম আমাক দেখি আনেও এইদৰে উৎসাহ-উদ্দীপনাৰে খোজ দিব। এইটো স্মৃতি সদায় থাকেনে? নতুনসকল নতুন কিন্তু পুৰণাসকলৰো নিজা মূল্য আছে। পুৰণি পাতৰ পৰা কিমান ঔষধ তৈয়াৰ কৰে, জানা নহয়? পুৰণি বস্ত্ৰৰ কিমান মূল্য আছে। পুৰণি বস্ত্ৰ বিলাক বিশেষ স্মাৰক হৈ যায়। পুৰণি বস্ত্ৰৰ বিশেষ যাদুঘৰ সজা হয়। পুৰণিৰ মূল্য বুজি সেই মূল্য প্ৰমাণ খোজ দি আছানে? নিজক ইমান অমূল্য ৰত্ন বুলি ভাবানে? পিতাৰ সমান উৰন্ত পক্ষী হোৱানে? ব্ৰহ্মাবাবাৰ প্ৰতিপালনৰ প্ৰতিদান দি আছানে? এই সাক্ষাৰ প্ৰতিপালন কোনো সাধাৰণ নহয়। এই অমূল্য প্ৰতিপালনৰ প্ৰতিদান অমূল্য হোৱা আৰু বনোৱা। বিশেষ প্ৰতিপালনৰ প্ৰতিদান, জীৱনৰ প্ৰতিটো খোজ বিশেষতাৰে ভৰা হওক। এনেকুৱা প্ৰতিদান দি আছানে?

গোটেই কল্পৰ ভিতৰত এবাৰেই এই প্ৰতিপালন প্ৰাপ্ত হয় আৰু ইয়াৰ অধিকাৰী তোমালোক বিশেষ আত্মাসকল। এনেকুৱা নিজৰ অধিকাৰ ৰূপী ভাগ্যক জানানে? গতিকে আজি এনেকুৱা ভাগ্যৱান সন্তানসকলৰ লগত মিলন মনাব আহিছে। গতিকে বুজি পাইছা কিয় মতা হৈছে। ফলাফলতো চাম নহয়!

এই গোটেই দলটিয়েই ব্ৰহ্মাবাবাৰ প্ৰতিটো খোজক অনুসৰণ কৰোতা হোৱা নহয় কিয়নো সাকাৰ চকুৰে দেখিছা। কেৱল দিব্য নেত্ৰৰে দেখা নাই। চকুৰে দেখা কথাক অনুসৰণ কৰিবলৈ সহজ হয়, নহয় জানো। এনেকুৱা সহজ পুৰুষাৰ্থৰ ভাগ্যৰ অধিকাৰী আত্মা হোৱা। বুজি পাইছা কোন হোৱা? জানিছানে মই কোন? এই মই কোনৰ সাথৰতো ভালদৰে মনত আছে নহয়! পাহৰিটো নোযোৱা নহয়! বাপদাদাই বতনত এই দলটি দেখি বাৰ্তালাপ কৰি আছিল। কি বাৰ্তালাপ কৰিছিল জানানে? চাই আছিল নিজৰ ভাগ্যৰ মূল্যক কিমানখিনি জানিছে আৰু কিমান এই ভাগ্যৰ স্মৃতি স্বৰূপ হৈ থাকে। স্মৃতি স্বৰূপ মানেই সমৰ্থ স্বৰূপ। গতিকে কিমান সমৰ্থ স্বৰূপ হৈছা এয়া চাই আছিল। বিস্মৃতি আৰু স্মৃতিৰ চিৰিত উঠা আৰু নমা কৰা নে সদায় স্মৃতি স্বৰূপৰ দ্বাৰা উৰন্ত কলাত গৈ আছা। এনেকুৱাটো নহয় পুৰণা, পুৰণি বিধিপূৰ্বক চলোতা যিয়ে এতিয়াও উৰন্ত কলাৰ বিপৰিতে চিৰি উঠা নমাই কৰি আছে। সন্তানসকলৰ এই বিধি চাই আছিল। ব্ৰহ্মাবাবাই সন্তানসকলৰ স্নেহত ক'লে, সদায় প্ৰতিটো খোজতে সহজ আৰু শ্ৰেষ্ঠ প্ৰাপ্তিৰ আধাৰ মই পিতাৰ সমান এটি কথা সদায় জীৱনত ব্ৰহ্মাবাবাৰ তাবিজৰ ৰূপত মনত ৰাখিবা- "এৰিলেহে মুক্তি পাবা"। সেয়া নিজৰ শৰীৰৰ স্মৃতিক পাহৰি আত্ম-অভিমানী হোৱাত, সম্বন্ধ সম্পৰ্কৰ আকৰ্ষণৰ পৰা নষ্টমোহা হোৱাত, অলৌকিক সেৱাৰ সফলতাৰ ক্ষেত্ৰত, স্বভাৱ সংস্কাৰৰ সম্পৰ্কত - সকলো কথাতো এৰিলেহে মুক্তি পাবা। এই 'মোৰ ভাব' ৰূপী হাতে এই ডাল বিলাক ধৰি ডালৰ চৰাই বনাই দিয়ে। এই 'মোৰ ভাব' ৰূপী হাতক এৰি দিয়া তেন্তে কি হৈ যাবা - উৰন্ত চৰাই। এৰিবতো নোখোজা আৰু এনেকুৱা হ'ব খোজা - এনে নহয়। কিন্তু হোৱা আধাৰমূৰ্ত শ্ৰেষ্ঠ আত্মা 'হৈ গ'লো' এইটো উৎসৱ উদ্‌যাপন কৰা। ভাবি আছা আটনি তৈয়াৰ কৰিম, এনে নহ'ব। ভাবিলা কি উদ্‌যাপন কৰিম! প্ৰতিটো দলে অনুস্থান পতা নহয়। তোমালোকে কি সমাৰোহ পালন কৰিবা?

তোমালোকতো ব্ৰহ্মাবাবাক অনুসৰণ কৰোতা ব্ৰহ্মাবাবাৰ লগত থকা সন্তান হোৱা নহয় জানো। ঈশ্বৰীয় পৰিয়ালৰ বয়সিয়াল আত্মা হোৱা। তোমালোক সকলোৰে ওপৰত বাপদাদা আৰু পৰিয়ালৰ সদায় চকু থাকে যে এওঁলোক আমাৰ আদি আৰ্হি স্বৰূপ আত্মা। গোটেই পৰিয়ালৰ বাবে আৰু বাবাৰ সকলো আশাৰ দীপক হোৱা। তেন্তে কি সমাৰোহ কৰিবা! বাবাৰ সমান হৈ গ'লো, জীৱন মুক্ত আত্মা হৈ গ'লো! নষ্টমোহা স্মৃতি স্বৰূপ তথা সমৰ্থ স্বৰূপ হৈ গ'লো! সংকল্প কৰিলা আৰু হৈ গ'লো এনেকুৱা সমৰ্থ সমাৰোহ উদ্‌যাপন কৰা। তৈয়াৰ হৈছা নহয়! নে এতিয়াও ভাবা - কৰিবতো লাগিব, লাগিব নহয় পিতাৰ সকলো আশা পূৰ্ণ কৰোতা আমি আদি আৰ্হি হওঁ - এনেকুৱা নিশ্চয় বুদ্ধি বিজয়ী ৰত্ন হৈ বিজয়ৰ সমাৰোহ উদ্‌যাপন কৰা। বুজি পাইছা কিহৰ বাবে মাতিছো! স্পষ্ট হৈ গৈছে নহয়। এই সকলোকে মুকুট পিন্ধাবা। এওঁলোকৰ দ্বাৰা দায়বদ্ধতাৰ ৰাজ অভিষেক উদ্‌যাপন কৰাবা। সেইবাবে আহিছা নহয়! নোকোৱা যে একো। বয়সিয়াল হৈ গৈছা! ব্ৰহ্মাবাবাক কি দেখিলা? এতিয়াই বয়সিয়াল আৰু এতিয়াই তজবজিয়া কিশোৰ, দেখিছা নহয়। ফল' ফাদাৰ, হয় হুজুৰ কৰাত তজবজিয়া হৈ যোৱা আৰু সেৱাত বয়সিয়াল। সৰু সন্তানসকলৰ সজীৱতা দেখিছা নহয় - কিমান মজাৰে কৈছিল - হয় দিয়ক, হ'ব দিয়ক!

বিশেষ নিমন্ত্ৰণত বিশেষ আত্মাসকল আহিছে, এতিয়া বিশেষ সেৱাৰ দায়িত্বৰ আকৌ সমাৰোহ উদ্‌যাপন কৰিবা। মাজে মাজে মুকুট খুলি দিয়া। এতিয়া এনেদৰে টানকৈ বান্ধি যাবা যাতে কেতিয়াও খুলি নাযায়। ভাল বাৰু পিছত শুনিম সমাৰোহৰ ফলাফল কি হ'ল! আছা।

সদায় সৰ্ব আত্মাৰ নিমিত্ত, উৎসাহ-উদ্দীপনা দিওতা, সদায় পুৰুষাৰ্থৰ প্ৰতিতো খোজৰ দ্বাৰা আনকো তীব্ৰ-পুৰুষাৰ্থী বনাওতা, ব্যৰ্থক চেকেণ্ডত 'এৰা আৰু মুক্তি পোৱা' এনেকুৱা কৰোতা, সদায় ব্ৰহ্মাবাবাক অনুসৰণ কৰোতা, এনেকুৱা সেৱাৰ আদি ৰত্ন সকলক, প্ৰতিপালিত হোৱাৰ ভাগ্যৱান বিশেষ আত্মাসকলক বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

সেৱাধাৰীসকলৰ লগত:- সেৱাধাৰী সকলেতো সদায় উৰি থাকিব লাগে - কিয়নো যজ্ঞ সেৱাৰ বহুত বল আছে। গতিকে সেৱাধাৰীসকল বলবান হৈ গৈছা নহয়। যজ্ঞসেৱাৰ কিমান গায়ন আছে। যদি যজ্ঞসেৱা সঁচা অন্তৰেৰে কৰা এটি চেকেণ্ডৰো বহুত ফল আছে। তোমালোকতো কিমান দিন সেৱাত লাগি আছে। গতিকে ফলৰ ভৰাল একত্ৰিত হৈ গৈছে। ইমান ফল জমা হৈ গৈছে যে ২১ জন্মলৈ সেই ফল খাই থাকিব। সেৱাধাৰী তালৈ গৈ মায়াৰ অধিন হৈ নাযাব। সদায় সেৱাত ব্যস্ত হৈ থাকিব। মনৰ দ্বাৰা শুদ্ধ সংকল্পৰ সেৱা আৰু সম্বন্ধ-সম্পৰ্ক বা বাণীৰ দ্বাৰা পৰিচয় দিয়াৰ সেৱা। সদায় সেৱাতেই ব্যস্ত থাকিব। সেৱাৰ পাট আবিলাশী। ইয়াতে থাকা বা য'লৈকে যোৱা, সেৱাধাৰীৰ লগত সদায় সেৱা আছে। সদাকালৰ সেৱাধাৰী। সেৱাত ব্যস্ত থাকিলে মায়া নাহিব। যদি খালি ঠাই ৰখা হয় তেতিয়া তাত অন্য আহি যায়। মহো আহিব, উৰহো আহিব। সেইবাবে সদায় ব্যস্ত থাকিব তেতিয়া মায়া আহিব নোৱাৰিব। কষ্ট কৰিবলগীয়া নহ'ব। মায়াই নমস্কাৰ কৰি গুছি যাব। এনেকুৱা বাহাদুৰ হৈ গৈ আছে। এনেকুৱাতো নহয় যে তালৈ গৈ ক'বা, আজি ক্ৰোধ আহি গ'ল, আজি লোভ, মোহ আহি গ'ল... মায়াই পেপাৰ ল'ব, মায়াইও শুনি আছে যে এই এওঁলোকে প্ৰতিজ্ঞা কৰি আছে। য'ত পিতা আছে তাত মায়াই কি কৰিব। সদায় পিতা লগত আছে নে পৃথক হোৱা। কুমাৰসকলে নিজক অকলশৰীয়া বুলিতো নাভাব। এনেকৈতো নাভাব যে কোনো শুনোতা নাই, কোনো কওতা নাই..... বেমাৰ হ'লে কি কৰিম? অন্য সংগীৰ কথা মনততো নাহিব? অন্য সংগী আনিলে তেওঁৰ কথা শুনিবও লাগিব, খুৱাবও লাগিব, চম্ভালিবও লাগিব। এনেকুৱা বোজা উঠোৱাৰ দৰকাৰেই বা কি। সদায় বোজা মুক্ত হৈ থাকিব। সদায় যুগল ৰূপত থাকা, অন্য যুগলে কি কৰিব! কেতিয়াবা সংকল্প আহে নে বেমাৰ হ'লে তেতিয়া আহে? যি সম্বন্ধ মনত আহে সেই সম্বন্ধৰে পিতাক মনত কৰা, তেতিয়া বেমাৰত শুই শুইও এনেকুৱা আহাৰ বনাবা যেন অইন কোনোবাইহে বনাই থৈ গ'ল। গতিকে সদায় লগত থাকিব, অকলশৰীয়া হওঁ- এনেকুৱা নহয়, যুগ্ম হৈ আছে। তুমি আৰু পিতা দুইজনেই যুগ্ম হৈ আছে, কোনোৱেই পৃথক কৰিব নোৱাৰে, এইটো চেলেক্স (প্ৰত্যাহ্বান) কৰা। চেলেক্স কৰোতা হোৱা নে ভয় কৰোতা হোৱা। ভাল বাৰ।

প্ৰশ্ন:- সংগমযুগী ব্ৰাহ্মণ জীৱনৰ লক্ষ্য কি? সেই লক্ষ্য প্ৰাপ্তিৰ বিধি কি?

উত্তৰ:- সংগমযুগী ব্ৰাহ্মণৰ লক্ষ্য হৈছে সদায় সন্তুষ্ট হৈ থকা আৰু আনকো সন্তুষ্ট কৰা। ব্ৰাহ্মণ অৰ্থাৎ জ্ঞানী। নিজেও সন্তুষ্ট হৈ থাকিব আৰু আনকো সন্তুষ্ট ৰাখিব। যদি অন্য কোনোবাই অসন্তুষ্ট কৰাৰ বাবে অসন্তুষ্ট হোৱা তেন্তে সংগমযুগী ব্ৰাহ্মণ জীৱনৰ সুখ ল'ব নোৱাৰিব। শক্তি স্বৰূপ হৈ অন্যৰ বায়ুমণ্ডলৰ পৰা নিজক কাষৰিয়া কৰি লোৱা অৰ্থাৎ নিজক সুৰক্ষিত কৰি লোৱা, এয়াই এই লক্ষ্য প্ৰাপ্তি কৰাৰ সাধন। আনৰ অসন্তুষ্টতাৰ বাবে নিজে অসন্তুষ্ট হ'ব নালাগে। অইনে কোনো প্ৰকাৰে অসন্তুষ্ট কৰাৰ নিমিত্ত যদি হয় তেন্তে নিজক আতৰাই আনি আগবাঢ়ি যোৱা, বৈ যাব নালাগে।

প্ৰশ্ন:- কোনটো সংস্কাৰ নিজস্ব সংস্কাৰ বনাই ল'লে সদায় উৰন্ত কলাত উৰি থাকিব?

উত্তৰ:- সকলো কথাতে মই আগবাঢ়ি যাব লাগিব, এইটো নিজস্ব সংস্কাৰ বনাই লোৱা। অন্যই আগবাঢ়ক বা নাবাঢ়ক। অন্যৰ পিচত লাগি নিজে তললৈ আহিব নালাগে। সহানুভূতিৰ বাবে সহযোগ দিয়াতো বেলেগ কথা কিন্তু অন্যৰ কাৰণে স্বয়ং তললৈ আহি যোৱা এইটো ঠিক নহয়। ব্যৰ্থ নুশুনিবাও নাচাবাও। সেৱাৰ ভৱত অনাসক্ত হৈ চোৱা। অন্যৰ কাৰণে নিজৰ সময় আৰু আনন্দ হেৰুৱাই নেপেলাবা তেতিয়া সদায় উৰন্ত কলাত গৈ থাকিবা।

***বৰদান:-** সদায় মিলনৰ দোলনাত দুলি থাকোতা তত্ ত্বম্ ৰ বৰদানী পিতাৰ সমান হোৱা।

যিদৰে বাপদাদাই তোমালোক মালিকসকলৰ আজ্ঞা মানি মিলন মনাবলৈ আহে, 'হয় আছো'ৰ পাঠ পঢ়ি হাজিৰ হৈ যায় এইদৰেই তত্ ত্বম্ (পিতাৰ দৰে হোৱা)। অমৃতবেলাৰ পৰা দিনৰ সমাপ্তিলৈকে ধৰ্ম আৰু কৰ্মত যদি পিতাৰ সমান হোৱা তেন্তে সদায় মিলন ৰূপী দোলনাত দুলি থাকিবা। এই মিলনৰ দোলনাত দুলি থাকিলে প্ৰকৃতি আৰু মায়া দুয়োটিয়ে তোমালোকৰ দোলা দোলোৱাৰ দাসী হৈ যাব। সকলো খাজনা তোমালোকৰ এই শ্ৰেষ্ঠ দোলাৰ শৃংগাৰ হৈ যাব।

***শ্লোগান:-** সদায় ব্ৰহ্মাবাবাৰ বাহুৰ মাজত সোমাই থাকা তেতিয়া সুৰক্ষিত অনুভৱ কৰিবা।

!!ওম শান্তি!!
